

ה"ת 22844/10/22 - מהא חלאילה נגד אכ"ל חוף להב 433

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 22-10-22 ח'לאילה נ' אכ"ל חוף להב 433

בפני כבוד השופט דינה עופר

מהא חלאילה

נגד

אכ"ל חוף להב 433

המשיבה

החלטה

.1. המבוקשת הגישה בקשה להחזרת תפוסים, שנתפסו בחודש אוגוסט 2022.

בمعد הדין (11.12.22) עטרה המשיבה להארכת תוקף החזקת התפוסים ב-180 ימים נוספים, לאור כך שתקופת 180 הימים הראשונים להחזקת התפוסים תסת秕ם ביום 21.1.23.

באותנו יום נדונה, יחד עם הבקשת הנוגעת לבקשת, גם בקשה הנוגעת לרכוש של בעלہ ושל שתי חברות שבבעלותו (ה"ת 22-10-22). החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטה שניתנה היום בהליך השני. יובהר, כי מדובר בחקירה אחת.

.2. המבוקשת חסודה, יחד עם בעלה, בעירות שונות ובهن הלבנת הון, קבלת דבר במרמה בניסיבות מחמירויות, קשר ישיר לביצוע פשע, עבירות לפי פקודת מס הכנסה וחוקם המע"מ, וכן שיבוש הליכי חקירה.

בעניין החשדות הללו התנהלה חקירה סמיה, אשר הפכה גלויה ביום 25.7.22.

במסגרת החקירה נתפס רכוש רב, אשר תכלית החזקתו בידי המשיבה היא למטרת חילוט עתידי. בין היתר הוקפהו חשבונות בנק, נתפסו כלי רכב ורכוש נוסף. ביחס לבקשת נתפסו גם ארנקיים יוקרטים, תכשיטים וככף מזומן.

על פי טענת המשיבה, היקף העבירות שביצעו המבוקשת והחשודים האחרים עולה על 120 מיליון ₪.

.3. לטענת המבוקשת, אין הצדקה להורת רכושה מוחזק בידי המשיבה, שכן אין חשד קונקרטי כי המבוקשת הייתה מעורבתה בביצוע עבירות כלשהן. לטענתה, היא נחקרה תחת זהירה רק כדי להצדיק את המשך החזקת התפוסים שהם רכוש שלה. לא הטיחו בה ראיות הקשורות אותה לעבירות הנחקרות,

ובחקירתה היא נשאלת שאלות כלליות בלבד.

לטענת המבוקשת, צו החיפוש לא הופנה כלפיה, כי אם כלפי בעלה. ביום 2.8.22 הتبצע חיפוש בדירות, ובמסגרתו נתפסו חפצים שונים שלה. למחמתה, ביום 3.8.22, נתפס רכב בבעלותה. רק בדיעד פניה המשיבה לבית המשפט וקיבלה צוים להכשרת התפיסה של רכוש המבוקשת.

לטענה, בעניין התכשיטים והארנקיים ניתן צו בדיעד, ביום 8.8.22, אולם לא התקיים דין במעמד הצדדים ביחס לתפיסת אותו רכוש, אשר המשיבה לא ציפתה מלכתחילה לתפוס; וזאת בגיןוד להלכת אברמוב (בש"פ 8151/18 מדינת ישראל נ' אברמוב), אשר על פיה בנסיבות אלו יש לקיים דין במעמד שני הצדדים על מנת להזכיר בדיעד תפיסת רכוש שנעשתה אגב ביצוע צו שניית במעמד אחד.

עוד טוענת המבוקשת, כי גם צו בעניין רכבה שנתפס ניתן צו בדיעד (4.8.22), ובמעמד צד אחד. בעניין הרכב מוסיפה המבוקשת וטוענת, כי הרכב משועבד לטובת הבנק שמימן את רכישתו. לטענה, שווי הרכב עומד על כ-210,000 ₪, אולם שווי השעבוד עליי - כ-00,120 ₪. הוצג דוח פירוט תשלוםים להלוואה מבנק בינלאומי סניף חיפה, נכון ליום 11.10.22, אשר לפיו יתרת ההלוואה עומדת על כ-000,121 ₪, ומועד סיום התשלומים בחודש מאי 2024.

נוסף על האמור טוענת המבוקשת, כי אין בצו שניית הרשות לתפיסת כסף מזומנים, כך שאין אסמכתה חוקית לתפיסת 3,200 ₪ (מתוכם 500 ₪ נתפסו בארכן של בתה הקטינה של המבוקשת).

4. המשיבה הציגה לעוני חומר רב מתיק החקירה המתנהל נגד המבוקשת ונגד חשודים נוספים, בהם בעלה של המבוקשת בלבד. לטענת המשיבה, ההיקף הכספי של העברות המיוחסות הן לבקשת והן לבעלה הוא גבוה מאוד, ואילו שווי הרכב שנתפס זניח בהשוואה אליו.

עוד טוענת המשיבה, כי צוii החיפוש והתפיסה התיו מפורשות גם תפיסת כספים, כספות, תכשיטים, שעונים יקרים ערך וכיו"ב. למורתה השכו מותר זאת, ביקשה המשיבה בדיעד צוים להכשרת התפיסה של הכספיים, התכשיטים, הארנקיים והרכב.

לטענת המשיבה, במקרה הנוכחי יש מקום לאשר את המשך החזקת הרכוש התפוס, גם על פי העילה הקבועה בסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון, הדן ברכוש של אדם אחר (שאינו החשוד) אשר החשוד מימן את רכישתו

או העבIRO לאותו אדם אחר ללא תשלום.

בעניין הרכב הסכימה המשיבה לשחררו נגד ערובה כאמור בפסקה, בערובה בגובה 20% משווי הרכב בלבד (השווי המלא, ללא קיזוז ההלוואה), וזאת בשים לב לקיומו של שעבוד.

בעניין הארנקים טעונה המשיבה, כי התייעצה עם איש מקצוע בעניין שווים, ונמצא כי השווי הכלול של הארנקים והתקשייטים שנתפסו מתקrab ל-50,000 ₪ (על פי טבלה שהוצגה לעוני).

5. כידוע, גם בשלב החוקירה ובטרם הגשת כתוב אישום יש למدينة אפשרות לתפוס נכסים, בשווי הרכוש שלגביו קיימים חדשות לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, בנוסף לכל יתר עילות התפיסה הקבועות בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש). מכוחו של סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון "נשטללה" בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי עילית חיפוש ותפיסה נוספת, שמתרימה חילוט רכוש בשווי. בהתאם לסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, היקפו של החילוט הוא רחב ביותר, ומאפשר אף תפיסה של רכוש שאינו קשור בעבריה (רע"פ 4526/18 **אלוביץ נ' מדינת ישראל**, 5.8.18).

סמכות תפיסת הנכס - "צופה פניו עתיד, ומועדה להבטיח אפשרות לחילוט בתום ההליך המשפטי ... ודוקן, החוקרים והמשיב מצוים בשלב החוקירה. חזקת החפות עומדת לחשוד. אל מול זאת, ניצב השיקול המעשי, לפיו המסתנה לחילוט רק בסיום המשפט עלולה להביא לכך שלא ניתן יהיה מה לתפוס. כך נוצר הצורך בתפיסת רכוש וחילותו הזמןני" (בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (15.3.17)).

6. עיינתי בדו"ח הסודי שהגישה המשיבה לעוני, לצד חומרן חוקירה "גולמיים" רבים.

מעון באלו נראה כי קיים חשד סביר, כי החשודה מעורבת בביצוע העבירות המיוחסות לה. לעומת זאת, הנוגעים לבקשת עצמה (במבחן מבעה, שהוא החשוד העיקרי) אני מפנה לדו"ח הסודי, סעיף 8 בעמוד 2, לצד סעיפים 4 ו-22 (תחת הכותרת "חקירות").

לפיכך, מצאתי כי יש בידי המשיבה, ככל, עילה להוסיף ולהחזיק בתפוסים, כאשר תכלית החזקת התפוסים היא חילוט, ככל שבוטפו של דבר יוגש כתוב אישום ותורשע החשודה.

החוקירה בעניינו עדין לא הסתיימה, ועל מנת להשלים את החוקירה עתרה המשיבה להארכת תוקף החזקת התפוסים לתקופה נוספת של 180 יום. על פי המפורט בדו"ח הסודי, ישן פעולות חוקירה רבות שהיחידה החוקרת מבקשת לבצע (בלינוי הפרקליות), ויש לאפשר לה לעשות כן, מבלתי פגוע ביכולת החלט רכוש בסופו ההליך.

.7. על אף הדברים האמורים, הרי שיש להידרשו גם למידת הפגיעה בקניניה של המבוקשת, ולצמצם פגעה זו במידה הנitinן. כיצד, כאשר תכילת החזקתו של חוץ בידי המשטרה היא אפשרות חילוטו העתידי, לאחר הרשות בעליו בדיון, על בית המשפט לבחון אם ניתן להסתפק ב"חלופת תפיסה", אשר פגיעהה בקניננו של המבוקש תהיה פחותה ממה שערך בידי המשטרה. (בש"פ 342/06 **לרכז עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, 12.3.06).

כן יש להידרשו לטענות הפרטניות שהעלמה המבוקשת ביחס לתפוסים שונים.

.8. **לענין הרכב התפוס -**

בכל הנוגע לרכבה התפוס של המבוקשת, הרי שאין סיבה להויתו תפוס פיזית, אם ניתן לשחררו לידי המבוקשת, כנגד הפקדת ערובה הולמת. המשיבה אינה מתנגדת לכך, אולם יש מחלוקת בין הצדדים בעניין גובה ההפקדה הנדרשת, והאם יש לקחת בחשבון את העובדה, שעל הרכב רובץ שעבוד.

על פי הפסיקה, מקובל להठגות שחררו של רכב תפוס בהפקדת ערבען כספי בגובה של כ-30% משוויו (בש"פ 3616/11 **זגורוי נ' מדינת ישראל**, 24.05.11; בש"פ 10/10 6529/10 **מנידיש נ' מדינת ישראל**, 21.09.10).

הוצגו מסמכים המעידים על יתרת הלהלוואה לטובות הבנק המשעבד, הבנק הבינלאומי. כאמור, יתרת הלהלוואה נכנן לאוקטובר 2022 כ-120,000 ₪ ובנהחה שהתשולם מאז ועד היום כסדרם, הרי שייתרת הלהלוואה כiom מעט נמוכה יותר. כאשר שווי הרכב כ-210,000 ₪.

לטעמי, אין להתעלם מקיים של שעבוד על הרכב בקביעת גובה ההפקדה (השווה - ע"ח (נצח) 20-69983-07-א. **אברהאים נ' מדינת ישראל**, 23.8.20). בנסיבות העניין, אני רואה לנכון להורות כי הרכב יוחזר למבקרת, בהתקיים התנאים הבאים:

א. איסור עשיית כל דיספווזציה ברכב כאשר תירשם הערה מתאימה במשרד הרישי כתנאי לשחרור הרכב.

ב. עriticת ביטוח לרכב, לרבות ביטוח מקיף, שמדינת ישראל תירשם בו כموטבת.

ג. המבוקשת תפקיד סך של 30,000 ש"ח בזמן או בדרך של ערבות בנקאית צמודת מدد בקיופת בית המשפט, להבטחת תפיסת הרכב למקרה שבו יוחלט על חילוטו.

ד. המבוקשת תחתום על התcheinות שלא לבצע כל דיספווזציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה, ותחייב להעבירו לידי המשיבה מיד עם קבלת החלטה בדבר חילוטו.

התקנים הם אביזרים אופנתיים של מותג יוקרה. על פי הערכה, שווים נועדו בין 2,600 ל-8,000 ₪ לערך. מידיו המבוקשת נתפסו שישה תיקים בלבד.

התכשיטים שנתפסו הם טבעת (בשווי מוערך של 900 ₪), צמיד (בשווי מוערך של כ-2,900 ₪), שרשרת (בשווי מוערך של כ-3,400 ₪) ועגילים (בשווי מוערך של 75 ₪ בלבד).

לטעמי, גם הארנקים וגם התכשיטים הם בבחינת חפצים אישיים "רגלים", שאין מקום להוסיף ולהחזיקם בידי המשיבה, גם אם יש בהם פריטים בשווי של כמה אלפי שקלים. חפצים אלו אינם דומים לשעוני יוקרה שעוניים נדונם בהילכים אחרים (פריטים שווים עשויים הגיעו למאות אלפי שקלים - כמו בבש"פ 8151/18 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, 13.1.19), וגם אם מדובר בתיקים יקרים (יחסית לתיקים אחרים), ספק בעניין אם באמת ניתנת יהיה לחelt אותם, ואם התועלת שמכירתם עשויה להניב לקופת החילוט מצדיקה את הפגיעה הכרוכה בנטילתם של חפצים אישיים. גם התכשיטים שנתפסו אינם תכשיטים יokersים באופן חריג, שמצדיק נטילת חפצים אישיים, עשויי להיות להם גם ערך סנטימנטלי, כדי להבטיח בבוא העת את תכליות החילוט.

בעניין של החפצים האישיים הללו המבוקשת גם טענות הנוגעות לכך שלאחר נתפסו (ואף בהנחה שהו צוים מתאימים שאפשרו את תפיסתם) לא התקנים דין במעמד הצדדים, בנגד לפסיקה בעניין **אברמוב הנ"ל**. נראה כי טענות אלו דין להידחות, לאחר שהונח בפניו, כי לאחר התפיסה פנתה המשיבה לבית המשפט בבקשת "למתן צו הוראה לעשייה בחפצים שנתפסו" וביהם"ש הורה, כי אם יבקשו זאת המשיבים (כלומר, המבוקשת בענייננו), יתקנים דין במעמד הצדדים (החלטת ביהם"ש בתיק 22-08-15823 מיום 22.8.22).

מכל מקום, בכל הנוגע לחפצים אלו, לאחר ששווים הוערך כאמור לעיל, והתברר כי מדובר בפריטים שווים כל אחד מהם הוא, לכל היותר, כמה אלפי שקלים (וחלק מהפריטים אף בשווי נמוך יותר); ולאחר שכבר חלה תקופה התפיסה הראשונה בת 180 ימים והחקירה טרם הסתיימה -

הרי שבסך הכל הנתונים השונים מצאתי, כי אין מקום להאריך את תוקף החזקת המשיבה בתפוסים אלו, ושם להסביר למבקרת.

מידי המבוקשת נתפס כסף בסכום של 3,200 ₪. אין מדובר בסכום אשר הימצאו בבית המבוקשת, כשלעצמה, מלבד על ביצוע דבר עבירה. על אף האמור, בשם לב לתוכלית החילוט, ולקיים של חשדות לביצוע עבירות חמורות בהיקפים גדולים ביותר, אני מוצאת להוות על השבתו של סכום זה בשלב הנוכחי.

עם זאת עיר, כי ראוי היה להימנע מהתפיסה מאות שקלים אשר בעניינם נטען בפני השוטרים, שמדובר בדמי CIS של ילדה. תפיסה זו לא הייתה נחוצה כדי להבטיח את תכליות ה啻ולות בבוא העת.

.11. **סוף דבר:**

הבקשה להשבת תפסים נדחתת, למעט ביחס לתיקים, ארכנקיים ותכשיטים, אשר יוחזו בידי המבקרת באופן מיידי. על אף האמור, לאחר והחלטתה זו ניתנת שלא במעמד הצדדים, הרי שהיא תיכנס לתקף תוך 7 ימים מהיום.

בכל הנוגע לרכב, הוא ישוחרר בתנאים שנקבעו לעיל.

ביחס ליתר התפסים, תוקף החזקתם מוארך למשך 180 ימים נוספים.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.